

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

Là người tị nạn Bỏ vào Sài Gòn tôi cảm thấy sống và làm việc tại đây thoải mái hơn Hà Nội rất nhiều bởi thị trường cũng như tính cách của người dân chung quanh, đặc biệt là láng giềng.

Ngày nay phải nói rằng Sài Gòn không còn nhiều người sinh trưởng tại đây vì đời sống đã được pha trộn bởi di dân từ miền đất nước. Sài Gòn đón nhận và hóa giải mọi khác biệt một cách tài tình và cảm thông trong giao tiếp với mọi tầng lớp người dân Sài Gòn chính gốc tôi là người dạt hải hạn từ miền quê đi, tôi vẫn trí thức sống cả tầng lớp khu di tích cho tôi thói quen ăn tiêu của người dân trước thời kỳ 1975.

Năm 1980 tôi Hà Nội tôi vào Sài Gòn làm việc, cha mẹ tôi đều là người Cao Lãnh nên vợ tôi Miền Nam là hạnh phúc của ông bà sau bao năm dồn thân cho cách mạng. Hai chị em tôi nghe nói về Sài Gòn rất nhiều từ đó nên khi cả nhà vợ tôi Miền Nam thì hiểu như sự tự nhiên hai chị em không tài nào quên được. Không khó quên nhất của chúng tôi là ngày đầu tiên đi chợ Bến Thành, trung tâm điếm của Sài Gòn và của cả nước. Tôi mua một chiếc kính râm còn em tôi thì mua một chiếc đồng hồ có hai cửa sổ và không người lái! Tôi nhớ nhớ in giá của chiếc kính lúc bấy giờ hai tháng trước của tôi còn chiếc đồng hồ thì khi nói, ít nhất là hai năm trước của một cán bộ cấp trung ương.

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

Ngäi bán cho mät cái giá gäp 5 län giá thät và mä tôi đã nói thäng väi bà bán hàng là đäng nói thách. Lúc äy tôi chä biät “nói thách” là gì và cä nhìn mä thán phäc. Bà bán hàng nghe tiäng mäi n Nam cäa mä - tuy lúc äy đã ít nhiäu lai Bäc - nên thäy khó “nhai” và cuäi cùng chä em tôi mua đäc hai món này väi giá “häi”...

Tuy thä khi sang mät tiäm khác bên cänh chúng tôi phát hiän ra mình vän bä läa. Cái giá trä cho bà bán hàng vän cao gäp ba län và tä đó hai tä “nói thách” theo tôi trong mäi phiên chä, mäi cuäc mua bán, ngay cä khi vào siêu thä hiän nay tôi vän cänh giác väi cái kinh nghiäm nói thách mà tôi đã häc đäc tä nhiäu chäc năm träc.

Nói thách không phäi bät đäu tä ngäi bán mà hình nhä cä sä xäy ra tä lòng tham cäa ngäi... mua. Ngäi bán dĩ nhiên là muän bán món hàng cäa mình cho nhanh väi sä läi häp lý nhäng khi nói thät cái giá phäi bán thì läi bä ngäi mua ... trä giá! Nói 10 đäng thì bä trä xuäng 5 đäng vì väy kinh nghiäm cäa hä là cä nói 15 đäng đä khi trä xuäng 10 đäng thì väa. Văn hóa “nói thách” (gäi theo thói cäa báo chí vì thäi buäi này cái gì cũng có thä gäi là văn hóa) có lä là căn bänh khó chäa trä nhät trong bät cä thäi nào, tuy nhiên hình nhä cái thä văn hóa mät häng này đang läng väng đäu đó trong cách hành xä cäa các quan to, càng to thì “văn hóa nói thách” càng rõ nét.

Quan nói thách näi tiäng hiän nay có lä là ông Đinh La Thăng vì ông chäng tä là ngäi rät xuät säc trong các phiên chä chính trä. Hôm Quäc häi häp phiên đäu tiên ông Thăng rao hàng: Bä Giao thông Vän täi cäa ông cän 40 ngàn tä đä sä đäng. Ông yêu cäu dành sä tiän täng thu vät tä đä toán đä ông dùng vào các đä án cäa Bä do ông lãnh đäo. Buän cho ông Thăng, ông hét giá quá cao nên ngäi mua là Quäc Häi bä chäy không mät läi trä giá.

Buän tình vì Quäc häi giä lä, ông Thăng quay sang hét giá vào tai “nhân dân”. Ông đòi bán món hàng kä lä là “thu thuä hän chä phäng tiän giao thông” và ngay läp täc cái anh nhân dân nghèo trät đã phän äng bäng cách “nói không” väi chä tiäm La Thăng và món hàng “thu thuä” này läi đäc tän kho chä ngày xä lý.

Nhäng chä tiäm không hä nän chí, ông tä ra là ngäi bán hàng biät nói thách và nói thách không ngäi nghä. Nói thách nhä nói thät và nói nhiäu län sä trä thành quen tai khách hàng. Cái chân lý không bao giä thay đäi này đäc ông Thăng tän đäng và ông tiäp täc rao bán món hàng mäi hän có tên “Quä tham gia giao thông”!

Ngäi dân ngoài Bäc trong Nam nhìn nhau cä i häc khi nghe tên món hàng quái đä này. Näu cái “Quä tham gia” này đäc ông La Thăng bán trôi thì cäa tiäm cäa các bä khác mäc säc mà

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

bán các món hàng có nhĩng cái tên nhĩ: “Quĩ tĩ mình đĩ dành máu” cũ a Bĩ Y Tĩ, “Quĩ bĩ o hiĩ m cho ngày ĩ tũ” cũ a Bĩ Công an, “Quĩ dành cho thi rĩ t” cũ a Bĩ Giáo dũ c hay “Quĩ khĩ c phĩ c tĩ m nhìn cho ngĩ ĩ khiĩ m thĩ” cũ a mĩ t Bĩ nào đĩ...

Trong lúc chĩ đĩ i món hàng bán đĩ c ông La Thăng tiĩ p tĩ c nói thách khi chính thĩ c yêu cũ u chính phĩ cũ p cho Bĩ GTVT sũ tiĩ n là 10 ngàn tĩ đĩ đũ u tĩ cho hĩ thĩ ng văn phòng cũ a Bĩ ông ta đang làm chĩ. Vĩ i mĩ c đĩch theo nhĩ ông trình bày là Bĩ cũ a ông cũ n hiĩ n đĩ i hóa, công nghiĩ p hóa “chĩ ngĩ i” đĩ phát triĩ n khoa hĩ c kĩ thuĩ t cũ a ngành giao thông vĩ n tĩ i.

Chĩ a thĩ y ai ĩ c quan nhĩ ông Thăng và cũng chĩ a thĩ y ai cũ cái tĩ duy nhĩ tí nhĩ ông mà ĩ idĩ c làm tĩ i chĩ c Bĩ trĩ ng. Mĩ t hĩ c sinh trung hĩ c cũ trí thông minh trung bình cũng hiĩ u rĩ ng phát triĩ n và hiĩ n đĩ i hóa ngành giao thông vĩ n tĩ i không thĩ bĩ t đũ u tĩ cái ghĩ, mà nói văn hoa nhĩ ông Thăng là tĩ nhĩng căn nhà cũ a Bĩ. Đĩ luĩ n ĩ p tĩ c tĩ y chay cái “đĩ toán” quĩi gĩ này và chĩ tiĩ m tĩ p hóa La Thăng đĩ gĩ p rút mình oan cho bà con thĩ y sũ tiĩ n này nhân dân không cũ n lo vì sũ đĩ c ĩ y tĩ vĩ n ODA chĩ không ĩ y tĩ túi nhân dân và vì vĩ y bà con đĩ ng “trĩ giá”.

Ông Thăng bán món hàng mà mình không làm chĩ nên viĩ c nói thách cũ a ông không thĩ thành công. Ngĩ ĩ dân bây giĩ đĩ quá kinh nghiĩ m vĩ i văn hóa nói thách ĩ chĩ nên hĩ thĩ y ngay cái ĩ ĩ m cũ a mĩ t anh bán tĩ p hóa vĩ a hĩ, cũ bán chĩ cũ n mĩ t món là đĩ đĩ cho cũ mĩ t ngày nĩ ng giĩ.

Cũ mĩ t thĩ mà ông Thăng cũ thĩ nói thách đĩ c mà không ai trách cũ vì đĩ là món mà ông ta đang làm chĩ, hay ít ra là đang quĩ n lý đĩ là con....nĩ Vinalines.

Ông Thăng ra giá vĩ i chính phĩ là muĩ n Vinalines trĩ ĩ i vĩ trí làm ăn bình thĩ ĩ ng thì ông cũ n 100 ngàn tĩ đĩ tái đũ u tĩ vào nó. Sau khi bĩ đĩ luĩ n và các nhà kinh tĩ phĩ n bác, ông Thăng tĩ đĩ ng rút giá xũ ng cũn 68 ngàn tĩ. Khách hàng xem ra vĩ n không thích thú gì ĩ m vĩ i ông Thăng vì sau bao nhiêu ĩ i nói thách cũ a ông, cái uy tín vĩ n ít nay đĩ bay theo nhĩng câu hét giá trên trĩ i.

Ông Thăng quên là văn hóa nói thách khi áp đĩ ng vào nhĩng thĩ ĩ ng vĩ nhĩ ĩ thì không sao nhĩng mang thĩ văn hóa cũ p ba này vào chính trĩ ĩ ng thì ông cũ n phĩ i hĩ c thêm rĩ t nhiĩ u đĩ u. Đĩ u đũ u tiên là món hàng năm ba triĩ u thì cũ thĩ nói thách đĩ c nhĩng khi đĩ lên tĩ i 100 ngàn tĩ mà cũn nói thách thì ông nên đĩng tiĩ n vào “Quĩ khĩ c phĩ c tĩ m nhìn cho ngĩ ĩ khiĩ m thĩ”.

Văn hóa “nói thách”

Tác Giả: Blog Cánh Cò

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 05:11

Tôi nghi ngờ mấy bà hàng xén của chợ Bùn Thành, khi nhà nào kêu gọi bán đúng giá thì các bà đã cố gắng làm theo mức cho khách hàng trả giá. Cũng nên nghi ngờ cho ông chủ tiệm La Thăng vì ông không bán hàng trong chợ Bùn Thành nên không hề có được bài học quý giá mà các bà “đang nghi ngờ” đã học.

Cái mà người ta đang học hỏi là nhu cầu trong những món hàng mà ông Thăng đang rao bán để được nhóm lợi ích nào đó giật giây, hay áp lực để trở thành hiện thực thì cần có sự tham gia vào một cuộc nói thách vĩ đại để sống còn.

Tất cả phải nói thách vì không thể nói thét trong cái guồng máy mà giai điệu đã trở thành chân lý.